

За бошети, за скъпни кордели,
 За казани, бошки и баскини,
 За мантила и за кашани,
 И волбрани че и сиромашки,
 Стари, млади, махуани Опашки,
 Стъка иска из моди да са клерши;
 Съ тѣзи моди свѣта ще са свърши:
 Направиха тиранинъ жената,
 Мажка немалъ тѣ не зной, не фата,
 Въ рѣцѣтѣ ѝ ведижъ кат' втелеса
 Озрѣща му на Опашки феса.
 А да земѣ тѣ каквото ищи,
 А нога му скоро ще са-исприщи;
 И мажѣтѣ на тѣй са овѣкатъ,
 Умыслени въ тнаа са почиватъ.
 Иргентѣ това като гледатъ,
 За себе си отъ тѣй прилукоу зематъ;
 Да са женатъ 'ко бы да погнѣлатъ,
 Въ какво тѣгло има да са впрѣгатъ,
 Че за тѣй са бики и не женатъ
 Ами тѣй са слах токо кокенатъ;
 Ил' са женатъ слах тѣзъ дѣто нематъ умъ,
 И тѣзъ дѣто нематъ пари ни за хѣма.